

parti og Det Konservative Folkeparti. Det går i al korthed ud på følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget noterer med tilfredshed, at den økonomiske politik frem mod år 2010 giver mulighed for en øget service pr. bruger, også når der tages højde for udviklingen i befolknings-sammensætningen i de kommende år.

Folketinget opfordrer regeringen til i samarbejde med Folketingets partier at sikre, at væksten i den offentlige sektor overvejende vil blive prioriteret til fortsat forbedring af den borgernære service.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 100).

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i handlingen.

Jeg har nu to korte bemærkninger, først hr. Ole Sohn og derefter hr. Nicolai Wammen.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg skal love hr. Kristian Jensen, at jeg skal tage det forslag til vedtagelse, han har fremsat, med hjem til min mor, for jeg har ikke kunnet overbevise hende om, at det faktisk går godt i kommunerne.

Kl. 16.10

I alt fald har hun løbende gennem de sidste par år fået skåret i sin hjemmehjælp, og det kan hun ikke forstå, når hun hele tiden får at vide, at det går bedre og bedre. Det kan hendes naboer, som er ude i den samme situation, heller ikke. Men jeg skal prøve at se, om det her forslag til vedtagelse kan gøre det.

Det er jo selvfølgelig altid en prioriteringsdiskussion, når regeringen og Dansk Folkeparti laver en skattereform, som det blev nævnt, og den skal finansieres på en eller anden måde. Den måde, regeringen har valgt at finansiere den på, er ved at skære i kommunernes økonomi for næste år. Det er jo en kendsgerning.

Derfor valgte jeg meget bevidst omkring procentsatserne at sige, at det med de 0,63 pct. jo er en kendsgerning, men går man ud i kommunerne i forhold til det behov, der er, kan man jo helt åbenlyst se og mærke konkret – man kan spørge en hvilken som helst kommune – hvordan nedskæringerne ramler ind over alle de områder,

som regeringen kalder de borgernære serviceområder.

Det er derfor, jeg simpelt hen ikke kan forstå, hvorfor regeringen bare bliver ved at henholde sig til kolonnerne, og ikke tager udgangspunkt i, hvordan det i virkeligheden står til ude i kommunerne...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg vil sige, at hvis jeg er nødt til ligefrem at gribe ind for at få stoppet det, så vil jeg godt gøre det, men den røde lampe skulle egentlig i sig selv være tilstrækkelig til at sige, at nu går man altså ikke ind i nye lange forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Den røde lampe lyser ikke kun herinde, den lyser også ude i kommuner og amter, hvor man jo mærker resultaterne af den politik, som regeringen og Dansk Folkeparti har ført.

Man oplever, hvordan servicen bliver ringere på vores sygehuse, i vores folkeskoler, i vores daginstitutioner og i hjemmeplejen. Man oplever, at den ramme, som regeringen er parat til at give, simpelt hen er for snæver, simpelt hen ikke giver plads til det nødvendige. Og det er ikke kun noget, socialdemokrater siger.

Jeg vil gerne bede Venstres ordfører om at holde sig til en meget fremtrædende Venstremand, nemlig Ejgil W. Rasmussen, formand for Kommunernes Landsforening, der til Ritzaus Bureau den 31. marts har udtalt: Regeringen må se at få øjnene op for den klare sammenhæng mellem økonomi og kravene til service. Man kan ikke love bedre service og samtidig stille så skrappe krav til vores budgetter, at det i praksis bliver umuligt for os at overholde lovens minimumskrav til folkeskole og den sociale service.

Vi lader denne bemærkning fra Venstres førstemand i kommunerne stå et øjeblik.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Til hr. Ole Sohn: Hvis ikke hr. Ole Sohn vil gå hjem og præsentere sin mor for forslaget til vedtagelse, så har jeg en oversigt over, hvorledes udviklingen i kommunernes økonomi i forhold til de midler, der bliver brugt til ældreplejen, er, så hr. Ole Sohn og hans mor kan se, at der er afsat 100 mio. kr. ekstra til ældreplejen i år i forhold til sidste år, faktisk svarende meget nøje til det, som er blevet aftalt, og det, som var målsætningen, da vi indgik en kommuneaftale i sin tid.